

Hviezdni priatelia

ZÁHADNÝ LES

LINDA CHAPMANOVÁ

ILUSTROVALA KIM BARNESOVÁ

Albatros

Hviezdni priatelia 9

Záhadný les

Vyšlo aj v tlačovej podobe

Objednať môžete na
www.albatrosmedia.sk

Linda Chapmanová
Hviezdni priatelia 9: Záhadný les – e-kniha
Copyright © Albatros Media a. s., 2024

Všetky práva vyhradené.
Žiadna časť tejto publikácie nesmie byť rozširovaná
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

ALBATROS MEDIA

Pre Eden a Arla Dawkinsa. – LC
Pre môjho brata Richarda. – KB

Hviezdni priatelia

ZÁHADNÝ LES

LINDA CHAPMANOVÁ
PRELOŽILA EVA PIAROVÁ

HVIEZDNY SVET

V rozľahlom lese plnom vysokých stromov, kde sa na každom liste a stebľe trávy ligotal mesačný prach, sa pri trblietavom jazierku zišli vlk, jeleň, jazvec a snežný výr. V jeho zrkadlovo čistej hladine videli prímorské mestečko v grófstve Devon s úzkymi uličkami a kamennými domčekmi.

„Westcombe,“ zamrmľal vlk so striebornými končekmi srsti. „Na našich mladých priateľov sme sa nepozreli už niekoľko týždňov.“

Výr Lovec prešiel po vode špičkou krídla. „Ukáž nám Hviezdne zvieratá a ich priateľky!“

Hladina jazierka sa na chvíľku ešte viac rozžiarila, potom sa v nej zjavili štyri dievčatá a ich divoké zvieratká s atramentovomodrými očami.

Jeleň naklonil majestátne parožie ku každému páru. „Maia a Paprad’“, povedal, ukazujúc na mladú líšku, čo prednou labkou pomáhala jedenásťročnému dievčaťu s plavými vlasmi po pleciah napratať do už aj tak plného batoha niekoľko plyšákov a mikinu.

„Lottie a Borievka.“ Hlavou kývol na červenú veveričku so žiarivými očami, ktorá skákala po garniži, zatiaľ čo dievča s tmavými kučeravými vlasmi po bradu opatrne ukladalo úhladne poskladané tričká do tašky.

„Sita a Vřba.“ Srnka s jemnými hnedými očami sa tísila k dievčaťu s dlhým, lesklým hnedým vrkočom, ktoré očami prebleskovalo medzi dvoma kopami pokrčeného oblečenia, akoby sa nevedelo rozhodnúť, čo si zobrať.

„A Ionie a Píhlava.“ V poslednom obraze sa dievča s dlhým ryšavým konským chvostom nervózne prechádzalo po izbe, pričom v rukách držalo divokú mačku s pruhovaným kožúškom.

„Naše mladé priateľky sa chystajú do tábora,“ vyhlásil jeleň. „Možno dostanú príležitosť na to, aby pomocou prúdu čarovnej moci pomohli aj ľuďom mimo mestečka Westcombe.“

Výr s múdrymi očami prikývol. „Maia, Lottie, Ionie a Sita sa toho mnoho naučili,

odkedy sa pred siedmimi mesiacmi stali
Hviezdnymi priateľkami.“

Z času na čas sa Hviezdne mláďatá vydali
z Hviezdného sveta do toho ľudského, aby
si našli Hviezdného priateľa – dieťa, ktoré
verilo v mágiu. Keď ho našli, Hviezdne zviera
ho naučilo, ako sa spojiť s prúdom čarovnej
moci, ktorý preteká medzi oboma svetmi.
Dieťa a zviera potom spoločne pomocou
mágie konali dobré skutky a snažili sa
zabrániť, aby niekto zneužil temné sily.

Výr špičkou krídla znova prešiel po vode,
aby zaostřil obraz.

„Počkaj, Lovec!“ ozval sa zrazu jazvec.
„Tamto je niekto ďalší.“

Keď sa zvieraťá lepšie prizreli, zistili,
že jazvec má pravdu. Uprostred jazierka
sa zhmotnil obraz. Bola to vysoká a chudá
postava, tmavú hlavu mala sklonenú a práve
vtlačila bozk vydre pritúlenej vo svojom
náručí.

„No toto,“ hlesol výr. „Zdá sa, že vo Westcombe je ďalší Hviezdny priateľ, o ktorom naše dievčatá ešte očividne nevedia.“ Rozhliadol sa po ostatných zvieratách. „Pozrime sa, čo sa stane. Toto môže byť vskutku zaujímavé.“

PRVÁ KAPITOLA

„Som zbalená!“ vyhlásila veselo Maia Greenová, kým pevne zaťahovala šnúrku na batohu.

Hviezdna líška Papraď poskakovala okolo nej s rozžiarenými očami a strapatým chvostom s bielou špičkou kývala zo strany na stranu. „Ideme do tábora, Maia!“

„Toto budú najlepšie polročné prázdniny v živote!“ povedala Maia, zatiaľ čo v nej bublala radosť. Na toto sa tešila celé veku – tri dni strávené v tábore s najlepšími kamoškami Ionie, Lottie a Sitou.

V letáčku bolo napísané, že sa tam budú môcť venovať rôznym lesným aktivitám a naučia sa základy prežitia v divočine. Keď im dali v škole brožúrku o tábore, Maia, Lottie aj Sita sa okamžite zhodli, že to znie skvelo. Ionie trochu otáľala – ešte nikdy nestanovala a nebola si istá, či sa jej pozdávajú spomínané aktivity –, no nechcela prísť o prázdniny s kamoškami, takže sa tam vypýtala tiež. A teraz konečne nastal deň, keď do tábora vyrazia!

Na Maiinom mobile zapípala správa.

Sme tu! Ixx

Maia pribehla k oknu. Pred ich domom stálo veľké sedemmiestne auto Ioninho ocka. Sita, Ionie a Lottie už sedeli vzadu. Začali divoko mávať, keď ju zbadali v okne.

„Vyrážame!“ oznámila Maia Papradi.

„Uvidíme sa neskôr,“ rozlúčila sa s ňou líška a oblízala dievčaťu nos, keď sa k nej zohlo, aby ju objalo. „Zavolaj ma, hneď ako budeš môcť!“

„Zavolám!“ sľúbila Maia. Paprad'

sa zatočila a zmizla

v jemnom obláčiku

trblietok. Maia sa

usmiala. Vedela,

že líška sa

okamžite zjaví,

keď vysloví jej

meno. To bola

jedna z úžasných

vecí na Hviezdnych

zvieratách – dokázali zmiznúť a zase sa

zjaviť, kedykoľvek chceli. Snažili sa, aby ich

nezahliadol nik, kto nebol Hviezdny priateľ,

preto bola táto ich schopnosť veľmi praktická.

Maia nadvihla ťažký batoh, popruhy

si prehodila cez plecia a vybrala sa dole

schodmi.

Pri vchodových dverách sa jej mama

rozprávala s Ioniným ockom. Potom ju objala.

„Ahoj, zlatko. Zabav sa.“

Maia mamu silno stisla, a keď začula, že na ňu kamarátky volajú, rozbehla sa k autu. Ionin ocko vykročil za ňou, batoh jej uložil do prednej časti auta a Maia sa vyštverala dozadu k Ionie. Lottie a Sita sedeli v druhom rade sedadiel v batožinovom priestore.

„Konečne prázdniny!“ zvolala Sita nadšene, keď Ionin ocko naštartoval motor a vyrazil.

„Dúfam, že budeme môcť liezť po skalách,“ pridala sa Lottie.

„A plávať v rieke,“ doplnila Maia.

„A opekať si na ohni penové cukríky,“ rozplývala sa Sita.

Maia si uvedomila, že Ionie je nezvykle tichá. „Si v poriadku, Ionie?“ opýtala sa.

Ionie si hrýzla do spodnej pery. „Neviem, či tam naozaj chcem ísť,“ priznala. „Čo ak tam bude hrozné jedlo a do stanu nám nalezú chrobáky?“

„Bude to v pohode,“ odvetila Lottie. „Viac ako v pohode. Užijeme si to!“

„Stavím sa, že jedlo bude super,“ vyhlásila Maia.

„A všetky lezúce príšerky ti zo stanu vyhodíme,“ uisťovala ju Sita.

Maia sa načiahla a stisla Ionie dlaň. Bolo zvláštne vidieť ju takú ustráchanú. V škole bola Ionie vždy veľmi sebavedomá a počas ich čarovných dobrodružstiev sa väčšinou do všetkého vrhala prvá. No stráviť tri noci bez rodičov mimo domova bola veľká vec a ani jedna z nich poriadne nevedela, čo budú v tábore robiť. Pre Maiu to vďaka tomu bolo ešte vzrušujúcejšie, ale vedela, že Ionie je radšej, ak dopredu vie, čo očakávať, a naozaj neznáša chrobáky.

„Podme si niečo zaspievať!“ navrhla Maia, aby ju rozptýlila. „Čo tak *Ked' si šťastný?*“ A pustila sa do hlasného spevu.

Okolo nich sa mihala krajina. Keď odspievali všetky slohy, prešli na pesničky, čo mali rady, keď boli maličké, ako napríklad

Ťap, ťap, ťapušky, ku ktorej pridávali aj vlastné verše.

Maii sa zdalo, že Ioninmu ockovi sa veľmi uľavilo, keď dorazili do Morkwoodskeho lesa.

Prešli popri farme, na ktorej stovky sliepok d'obali do hlíny, a zabočili medzi stromy. Prešli cez parkovisko pre verejnosť a po hrboľatej cestičke pomedzi jedle nasledovali značky,